

PASVALIETIS

LIETUVOS ATGIMIMO DEMOKRATINES JEGAS REMIĄS LAIKRASTIS. Nr. 3 (7) 1991 m. vasario 15 d.

VASARIO 9-ĄJĄ RESPUBLIKOS ŽMONĖS VIENINGAI BALSAVO UŽ NEPRIKLAUSOMĄ DEMOKRATINĘ LIETUVĄ. 82 PROC. RAJONO RINKĘJŲ RYŽTINGAI TARĘ „TAIP“.

(Pabaiga. Pradžia Nr. 2 (6)

Dabar keletas minčių dėl agrarinės reformos revoliucinės ir evoliucinės eigos. Mano kolega savo straipsnyje pasisako prieš revoliucinius metodus (nors konkrečiai jų neįvardino), o evoliucinis reformos vykdymas, jo supratimu, gali mas, kai:

— kompleksiškai bus vykdoma visa ekonominė reforma;

— žemės ūkiui kaip prioritetinė šakai bus rasta papildomų finansinių lėšų;

— agrarinę reformą palaiks apačios ir jos įgyvendinimui duos sutikimą.

Su pirmaja nuostata aš pilnai sutinku, tačiau prie kitų noriu sustoti. Mano įsitikinimu, lėšų radimas priklauso ne nuo to, ar jų yra, ar néra (nes biudžete vis tiek jų yra), o nuo

Reikalingas posūkis. Kas pirmas?

to, kas tas lėšas ieško, ir ar tas „ieškotojas“ nori rasti ar ne. O laikantis tokios nuostatos, kad „kiek valstybė tam ras lėšų ir medžiagų, nuo to priklausys, per kiek laiko pereisime į privatų ūkį“, galima visai sužlugdyti privatizacijos ir reformos idėją, nes tų lėšų galima taip niekad ir nerasti. O gal Vilniaus koridoriuose tokios taktikos ir laikomasi? Turiu daug pavyzdžių, kai Estijos ir Latvijos vyriausybės „gerai pateškojo“, todėl

ir ūkininkų padėtis visai kitame lygyje, o, deja, mūsų vyriausybė kooperatyvui „Gryčia“ surado 50 mln. rublių kredito, o 10 mln. rublių ūkininko kredito banko įkūrimui, deja, niekaip neranda („Valstiečių laikraštis“ Nr. 111. „Kas tas prioritetas?“).

Kad įsivaizduotume, per kiek laiko „iš apačių“ galima gauti palaikymą ir sutikimą reformai, reikėtų dar kartą sustoti prie dabartinės padėties žemės ūkyje. Paklausime: kam dabar žemės ūkyje blogai? Gal kiek ūkių vadovams ir specialistams, nes pirmieji nebegali naudoti anksčiausiu valdymo metodu ir turi įsisavinti naujuosius, o antriesiems prie demokratiros, pavirtusios į anarchiją, sunkiau organizuoti darbus. Dar pensininkams (Nukelta į 4 psl.)

POLITINES KOVOS TRADICIJOS PASVALYJE: SENIAU IR DABAR. 2 psl.

BE KOMENTARŪ

SEKTINAS PAVYZDYS

Buvęs kolūkio partsekretoriaus pavaduotojas ideo-loginiam darbui ir politšvietimo metodininkas S. Butkus sėkmingai dėsto tiubybą Kiemėnų devynmetėje mokykloje.

VERZLUMAS IR ATSARGUMAS

Būdamas ūkininkų sąjungos pirmininku ir aktyviai pasisakydamas už šią ūkininkavimo formą, Tetirvinų kolūkio vyr. agronomas A. Bartulis vis dar nepradeda pats savarankiškai ūkininkauti.

PASITIKEJIMAS

Susitikimo Pumpėnuose metu Aukščiausiosios Tarybos deputatė R. Rastauskiė buvo paprašyta uždėti rezoliuciją ant jau paruošto sąrašo, kad leidžia sušaudyti vietinius komunistus arba, jei pati negalinti, kad įgaliotų tai pardaryti vietinę savivaldybę. Jumoras?

LOGINĖ KLAIDA

K. Prunskienės vyriausybė nesuprato vieno dalyko — jei nemoki kompensaciją, tai, vadinas, ir kainos nepakeliamos.

NESU NEI ALUDARIS, NEI MAFIOZAS

„PASVALIEČIO“ KORESPONDENTO INTERVIU SU POETU J. R. GARBIŠIUMI

„PASVALIETIS“: Pradėti pokalbi noriu pragmatišku klausimu: kaip galvojate panaudoti literatūrinę premiją? O gal pinigai jau investuoti arba spėjo į ką nors materializuotis?

J. R. GARBIŠIUS: Si naujiena man buvo netikėta. Visi žino, kaip malonu nelauktai gauti bet kokią pinigų sumą, tik ne visi išdrįsta apie tai garsiai prisipažinti. Pabrangus kelionei iš Joniškėlio į Pasvalį, dalį sumos galvojau panaudoti lyg kompensaciją. Žmona su dukromis prisvojojo, prisakė, ką joms būtinai reikia įsigyti. Paaiškėjo, kad ir dar vieną nulį prirašius prie gautų pinigų, jų nelabai užtektų. Dabar net pats nežinau. Yra dūketinimai. Arba pirkisime dar vieną paršeli, arba steigsiu Miunhauzeno premiją. Tikiuosi „Pasvalietje“ paskelbtį nuostatus, o trumpiau sakant, esmė būtų tokia: kas iš Pasvalio rajone priregistruotų žmonių (Nukelta į 4 psl.)

HOROSKOPAS IS NEPALO PASVALIECIAMS. 3 psl.

AMZINOS PROBLEMOS

Politinės kovos tradicijos Pasvalyje

Klausimas. Niekam ne paslapčiai, kad Pasvalio visuomenės veikėjai yra pa- siskirstę į griežtai dvi prie- šingas dalis — dešiniuo- sius ir kairiuosius. Kur vie- ni paima viršų, ten kitieis nebėra vietas (kooperacija, savivaldybės). Ar padeda tokie reiškiniai sėkmingam darbui? Ar yra kas daroma, kad tą griežtumą sumažinus, ar bent sušvelninus?

Atsakymas. Teisingai Tamsta pastebėjai — retai kur taip karštai politikuojama, kaip Pasvalyje. Be politinės ir partinės kovos eina dar kova (ne valstybinė, bet vietinė) dėl šiltų vietelių ir čia kiekvienas pretendentas į kokią nors vietą sudaro savo šalininkų grupę ir kovoja. Ir ta kova tėsis, kol pasaulis gyvens, arba visi žmonės angelais pavirs. Bet paskutinio laukti netenka. Kai viena pusė gerokai nugalėja kitą — kovos šiek tiek nu- rimsta. Tas visa būtų nieko, kad kovotų švariais būdais. Bet visi politikieriai laikosi vieno obalsio: tikslas pateisina priemones. Sušvelninti šitą kovą tiek lygiai negalima, kaip negalima sutaikinti vilko su avimi ir dar sunkiau.

Pasvalio „Artojas“ 1924 m.

Taupumas— ne yda

Metų pradžioje rajono gyventojai taupomajame banke turėjo pasidėję 99 milijonus 120 tūkst. rublių. Už praėjusius metus rajono indelininkams buvo priskaičiuota 2 milijonai 81 tūkst. rublių palūkanų. Išimant 50 ir 100 rublių vertės banknotus, iš apyvartos į Pasvalio banką „suplaukė“ daugiau kaip 8 milijonai rublių.

V. ZYNYS

Visiškai rimtai

Vykdydama teismo sprendimą, redakcija paneigia Nr. 2 atspausdinto pokalbio „Įstatymas ar interesių?“ žodžius: „...jos padėja... Z. Magelinskienė noriai naudojasi tų sričių pasauginis. Nenuostabu, kad po vienu stogu susieina ir tie, ir anie“.

P. S. Tekste praleistas žodis „ekskomunistė“.

NESKALDYTI, NEKLADINTI VISUOMENĖS

Zmonių reakcija į R. Rastauskiens pareiškimą vasario 5 d. plenariniam Aukščiausiosios Tarybos posėdyje rodo, kad jų suklaidinti jau nebepavyks. Tautininkų partijos atstovės R. Rastauskiens pastangos suskaidyti, sukiršinti visuomenę buvo beva- sės. Deputatės destruktyvi veikla, puolimas LDDP atžvilgiu nedavė norimų rezultatų. Atvirkščiai, tai dar labiau sustiprino mūsų gretas, sutelkė ir suvienijo realistiškai mąstančius ir pergyvenančius dėl Lietuvos ateities bendraminčius.

Ačiū Jums, brangieji žmonės, už apsisprendimą, palaikymą ir supratimą.

J. BUDREVICIUS
LDDP Pasvalio rajono tarybos pirmininkas

Giliai pasipiktinę deputatės R. Rastauskiens perskaitytu pareiškimu sesijos metu vasario 5 d. J. Budrevičius lankėsi mūsų kolektyve, mes jo išsakytomis mintims bei LDDP nuostatomis nuoširdžiai pritariame.

Mes norime laisvos ir tikrai demokratiškos, nepriklausomos Lietuvos. Šios mintys vyravo ir mūsų susitikimų metu, mes už tai ir balsuosime. Deja, R. Rastauskiens veiklos metodai neatitinka jos skelbiamiems žodžiams apie susitelkimą ir vienybę. Tai destruktyvi ir skaldojotiška veikla, kuriai mes nepritarame.

Parlamento tribūna neturi būti naudojama nereikalingiemis tarppartiniams

vaidams. Būtina nutraukti kai kurių deputatų kursto (apgailestaujant ir R. Rastauskiens) visiškai ne- reikalingą, mus sekinančią vidinę politinę kovą, ne- pasitikėjimo ir įtarinėjimo vaju.

Meškalaukio kolūkio dirbantieji: I. Petruškevičienė, B. Urmonienė, H. Cimermonienė, A. Velykis

Nepriklausomybės ir demokratijos įgyvendinimas rūpi mums visiems, taip pat ir žemdirbiams. Su tokia nuotaika mes skirstėmės po susitikimo su LDDP Pasvalio teritorinės organizacijos pirmininku J. Budrevičiumi.

Zmonės māsto pilietiškai, bando spręsti ūkio, savo likimą, galvoja apie ateitį, nes vis labiau jaučia griaunaomojo proceso pasekmės. Žemdirbius erzina nepamatuoti agrarinės reformos projektai, su kaimo gyventojais nepakankamai konsultuojamasi, o deputatai per mažai bendrauja su savo rinkėjais. Norime priminti dabartinės valdžios pareigūnams, kad ekonomiškai nepamatuotus jų veiksmus seniai kritikuja gamybininkai, patyrę vadovai, specialistai. Deja, i pasiūlymus, patarimus ir kritiką beveik neatsižvelgiama, o žemės ūkis kaskart labiau smunka. Deja, deputatė R. Rastauskiene savo energiją eikvoja ne mūsų interesams išreikšti parlamente, o prieš paleikoms. Beprasmis darbas. Kaimas — už laisvą, nepriklausomą Lietuvą.

Tetirvinų kolūkio kolūkiečiai: S. Avižionienė, A. Žurauskas, T. Aidukienė, V. Stankevičius, J. Poškus, B. Stapulionienė, V. Balzarevičius, B. Juozapavičius

Mūsų kolektyvuose lankėsi ir susitiko su dirbančiais LDDP rajono vadovas J. Budrevičius. Tai buvo atviras, nuoširdus, visiems aiškus ir suprantamas pokalbis apie mūsų nūdieną, politiką ir ekonomiką, partijos užimamą poziciją, daugeliu mums rūpimais klausimais. Mes visi buvome tos nuomonės, jog Lietuva turi būti neprikla-

soma ir demokratiška. Tai siekėme išreikšti vasario 9 d. apklausoje bei įtvirtinti realioje praktikoje. Jokių dviprasmybių ar kitokių piktų kėslų nebuvu. Deja, deputatė R. Rastauskiene savo pareiškime Aukščiausiosios Tarybos sesijoje viską apvertė aukštyn kojomis, šmeižė ir kaltino, nors pati nei dalyvavo, nei girdėjo. Deputatė naudoja negarbingą metodą — séti nesantaiką, įtarinėti, silpninti mūsų gretas. Bergždžias darbas, žmonės atsirenka, kur tiesa, kur melas. Belieka tik apgailestauti ir apeliuoti į žmonių išrinktosios sažinę.

LDDP Pasvalio rajono klubų pirmininkai: V. Kaziliūnas, D. Gabrūnienė, Z. Strautniekas, A. Ručys, A. Maikštėnas, K. Gailiūnas, F. Abrukauskas, P. Mikališus

Deputatės R. Rastauskiens pareiškimas vasario 5 d. sesijos metu kursto ne- reikalingas aistras, kurios duotų pagrindą naujai konfrontacijai. Tai nepadeda Lietuvos nepriklausomybei, už kurią mes balsuojame ir už ką ragino mus susirinkime LDDP rajono pirmininkas J. Budrevičius.

Zmogus, o tuo labiau deputatė, autoritetą ir pagarbą turėtų užsitarauti ne juodinimo bei šmeižimo būdu, bet žemiškesniais ir paprastesniais darbais.

Krinčino kolūkio kolūkiečiai: S. Zazienė (nepartinė), S. Prapuolenis, D. Dobrodiejenė, Z. Kairienė (nepartinė), V. Tekutienė

Gerbiamą R. Rastauskiene, atsiupeikėkite! Neieškokite prieš tarp savų, mums pakanka ir svetimų. Argi po sausio 13 d. tragedijų įvykių jums netapo aišku, kad Lietuvos neišdavė nei LDDP, nei socialdemokratai, nei kairieji. Argi jums mažai kraugo ir aukų! Tebesitęsančia „raganu“ medžiokle jūs tik prisišauksite naują nelaimę. Mes to nebenorime.

Saločių kolūkio kolūkiečiai: V. Kirkilas, S. Bartašius, E. Bartašienė, M. Kirkilienė, J. Paškevičius

SENSACIJA!

NEPALO ASTROLOGO DOVANA PASVALIEČIAMS

NUO REDAKCIJOS: Elinių kartą galime skeptikams ir niurzgliams priklausai parodyti ir pasakyti: „ponai, esate visiškai neatidūsi!“. Jeigu neturėtume miesto stadiono, nebūtų ir šio horoskopu. Tik garsios mūsų sportinės bazės dėka, nors vėluodami, visi galėsime naudotis tikru, originaliu, rytietišku (todėl ir pačiu teisingiausiu) horoskopu.

Kuomet vasarą Pasvalieje viešėjo Nepalo rankininkai, vienas iš dabartinių „Pasvaliečio“ darbuotojų (pavardės prašė neskelbti, nes labai kuklus žmogus) susidraugavo su rinktinės treneriu bei keliais žaidėjais.

Redakcija buvo gražiai nustebinta netikėtu laišku ir skuba Jums, mielieji skaitytojai, pateikti Nepalo karaliaus Jo Šviesybės Birendra Bir Bikram — šacho Deva rūmų karališkojo astrologo pono Brihadaranjakos Šrestačarijos sudarytą horoskopą, kurį Didysis Rytų Magas malonai skiria visiems „Pasvaliečio“ skaitytojams. Tikime, kad rasite sau naujų ir naudingų minčių, išvadas pardarysite patys, o redakcija nekantriai lauks vėl atvykstančių Nepalo rankininkų drauge su karališkuoju astrologu. Mes įsipareigojame organizuoti Pasvalio visuomenės susitikimą su ponu Brihadaranjaka (gal pavyks drauge pakviesi ir gerb. A. Terlecką, taip pamėgusi mūsų kraštą).

OŽIARAGIS (gruodžio 22 d. — sausio 20 d.)

Zemės ženklas, globojamas Saturno. Tikram Ožiaragui būdingas pasitikėjimas savimi, rimtumas, o vyrams — dažnai ir realybės suvokimas. Siekdamas tikslo, Ožiaragis kausis iki pabaigos, niekada neatsisakys to, ką numatęs. Ypač užsispyrės, lyg ožys, būna ožkos metais.

Gimę po šiuo ženklu tinka arba mėgsta būti profesionalias politikais. Tai — slapukai, garbėtroškos, mokantys gerai dirbti, gali būti gerais administratoriais, inžinierius, mokslinkais ir sukčiais. Kiek blogiau jiems sekasi pirmininkauti susirinkimuose, tačiau, gavę ši postą, pasijunta nepakeičiami ir nei

už ką nenori jo paliki.

Vyraujantys charakterio bruožai: išvermingumas, ambicija, kryptingumas. Geriausiai atitinka charakteriai su Jaučiu ir Mergele, bet pageidautina santuoka su Skorpionu, Sauliu, Žuvimi. Tiesa, neturėdamas nieko geresnio po ranka, Ožiaragis gali susidėti su Vandeniu, kuris vis tik per „skystas“ partneris, todėl ilgai ryšiai netrunka.

Moteris — ožiaragės gali įsitvirtinti tipiškose vyriškose profesijose. Jos daugiausia fizikės, inžinierės, lakūnės, archeologės. Visų nelaimei pasitaiko ir ekonomisčių. Paprastai lieka pastovios: mažai kalba, bet daug daro: o tos, kurios ima kalbėti daug, smarkiai nusišneka, todėl jas vengtina leisti į aukštą tribūnų ar televizijos ekraną.

Ožiaragio brangakmenis — granatas, o po jo ženklu gimę ir gyvuoja (arba nugyveno): A. Abišala, L. Andrikienė, Mao Czedunas, A. Gražinis, A. Sniečkus, J. Uborevičius ir, žinoma, rajono deputatas A. Kazlauskas, taip pat daugybė kitų žinomų ir garbingų žmonių.

VANDENIS (sausio 21 — vasario 19 d.)

Oro ženklas, globojamas Saturno ir Urano. Vandenio polinkis vadovauti toli pralenkia visus kitus Zodiako ženklus. I valdžią gali veržtis nesiskaitydamų su priemonėmis. Eliniai vandenai dirba ne priverstini, o pagal polinkius. Vandenai iš prigimties tyrinėtojai, pasižymi ižvalgumu. Si savybė neretai iškrečia jiems piktą juoką, peraugdama į patalogišką įtarumą. Nemėgsta būti kritikuojami, bet nevengia kritikuoti kitus.

Vyraujantys charakterio bruožai: prieštarungumas, santūrumas, o paprastų vandeniu — taip pat humaniskumas. Geriausiai atitinka charakteriai su Dvyniais ir Svarstyklėmis, o laimignausia santuoka būna su Jaučiu bei Svarstyklėmis, užtvertė vertėtų vengti Liuto.

Šio žvaigždino moterys — talentingos sodininkės ir gėlininkės, tik ne visos tai supranta. Lygiai taip pasišventusios jos dirba mokytojomis, auklėtojomis vaikų darželiuose, vaikų gydytojomis. „Meilė lūšne-

lėje“ — aišku, ne joms. Niekada neis kelio viduriu — jos mėgsta kraštinumus. Arba rimitai žiūri į vedybas, sukuria jaukius namus, būna geros šeimininkės, žmonos, vaikų motinos, arba atneša begales nelaimių kitiems. Joms būdingas nuolatinis proto ir jausmų konfliktas. Fantazija būdinga visoms vandenėms, tik kai kurioms gresia pavojus iš fantazijos pasaulio „nuplaukti“ į medilo šalį. Joms verčiau nedirbtai sekretorėmis, medicinos seselėmis.

Vandenio brangakmenis — ametisas. Vandenio ženklu pažymėti: N. Čiausku, V. Ciapajevas, J. Jarmalavičius, 40-aisiais Lietuvių „saulę parvežusi“ M. Meškauskienė, S. Mainonis, B. Pugo, R. Rastauskienė, A. Terleckas ir kt.

ŽUVYS (vasario 20 d. — kovo 20 d.)

Vandens ženklas globojamas Jupiterio ir Neptūno. Žuvų ženklu pažymėtieji žmonės smalsūs, trokšta žinių ir informacijos. Žuvys geresnės tyrinėtojos už kitus. Joms sėkmės padeda siekti ne tik smalsumas, bet ir kantrybė bei išvermė. Beveik visų žuvų itin turtinga intuicija — jos nuaucia tai, kas dar nepasaikta ir apie ką galbūt niekas nei nepagalvojo. Žuvys gali būti geros informacijos specialistės, buhalteriai, laikrodininkai, tiksliosios mechanikos specialistai, valstybės kontrolėrai ir nepralenkiami detektyvai.

Nors Žuvų širdis jautri, bet jos gali pasigirti stipriausis nervais. Kad ir kaip būtų kritikuojamos, irodant visišką nekompetentingumą, Žuvys vis tik „išplaukia į paviršiu“. Pageidautina santuoka su Ožiaragiu, Avinu ir Skorpionu, o priešingybė Žuvims — Mergelė. Savitarpio supratimo stoka pajusite bendraudami su Sauliu ar Dvyniais.

Moteris mėgsta komfortą, moka sukurti ramią aplinką, bet joms ne visuomet pavyksta būti geromis šeimininkėmis — paprastai pritrūksta organizuotumo. Idealiausia joms profesija auklėtoja vaikų darželyje, medicinos sesuo, socialinio aprūpinimo sferos darbuotoja, gydytoja. Ne-

sékmigos — sekretorė, banko tarnautoja, mokytoja, teisininkė.

Žuvų brangakmenis — jaspis. Po Žuvų ženklu gilė ir gyveno nemažai garbingų vyru ir moterų. Iš jų bene žymiausiai: J. Aničas, S. Bartkus, S. Juonienė, M. Karčiauskas, V. Molotovas ir K. Uoka.

AVINAS (kovo 21 d. — balandžio 20 d.)

Ugnies ženklas, Marso globotinis. Mokyti, dėstyti, auklėti — tai prigimtiniai Avino polinkiai. Todėl jis būna idealus mokytojas. Savo atvirumu ir tiesumu jis imponuoja vaikams, kurie gerbia Aviną, bet kartu nori su juo draugauti. Šio ženklo žmonės turi politiko sugebėjimų. Todėl gali aukštai iškilti. Avinas — veiklus, atkaklus, brangina laiką, punktualus ir to paties reikalaujantis iš kitų. Jis — „savas vaikinas“, sugebantis pats susigundytį idėja (net jeigu tai akivaizdi „idee fix“) ir kitus uždegti.

Kadangi Avinas nesugeba strategiškai mąstyti, jam geriau būti žurnalistu, gydytoju, mechaniku, aktoriumi, kirpeju, ESM specialistu ar stiuardese. Jei Avinas — viršininkas, jis duoda tikslius nurodymus, moka tinkamai pa-skirstyti darbą, palaiko savo bendradarbius ir pasirengę jiems padėti. Jūs puikiai sutarsite, jei būsite garbingas bei atviras ir neapgaudinėsite. Jeigu kas nepatinka, sakykite Avinui tiesiai į akis, bet be liudininkų.

Būdingiausi vyru charakterio bruožai yra praktiškumas, jautrumas, išlaidumas, optimistinėumas, o motery — lengvabūdžumas, kaprizingumas, užsispyrimas, pavydumas. Beje, motery — avys — protingos, bet tiesmukiškos, impulsyvios, bet nuoširdžios, nenori būti lepinamos, bet negali pakęsti, kai jų vyrams nesiseka. Laiminga santuoka galima tik su Žuvimis ar Mergele, užtat daug rūpesčių laukia, jeigu likimas suvės su visiška priešingybė — Svarstyklėmis.

Deimantas — Avinui skirtas akmuo. Tenka abejoti liaudies posakiu „didelis kaip kaminas, kvailas kaip avinas“, nes N. Chruščiovą, A. Hitlerį, V. Kapsuką, R. Songailą, A. Saudargas ir A. Voldemas gyveno, gyvena ar keiliauja šio ženklo lydimi.

(Tėsinys kitame numeruje)

NESU NEI ALUDARIS, NEI MAFIOZAS

(Atkelta iš 1 psl.)

pasakys ar parašys didžiausią melą ar kokią nors nesąmonę, tas ir taps laureatu. Kol kas nužūrėjau vieną kandidatę.

„PASVALIETIS“: Kodėl nuotraukoje nusprendėte paslepsti savo akis? Bijote persekiojimų mūsų laisvėjančioje ir demokratėjančioje visuomenėje? O gal yra kitos priežastys?

J. R. GARBIŠIUS: Tai verčia daryti ne baimė prieš ką nors, nesvarbu, ar jis būtų desantininkas, ar didelis viršininkas, ar eilinis chuliganas. Kuo mūsų kraštas sparčiau laisvės ir demokratės, tuo daugiau daužysime durų ir langų kitaip masanties, o ir pamazgų, matyt, sugebėsime užpilti ne vieną kibirą ant svetimos galvos. Juolab, kad įkvėpimo toli ieškoti nereikia. Įsijungti Nepriklausomos Lietuvos radiją, kai tas transliuoja sesiją, ir kodaugiau reikia... Jei vidutinybės gauna į rankas realią valdžią, tai jos būtinai užpuola pačius protinės ir doriausius. Geriausia to iliustracija — kaip buvo pasielgta su mano labiausiai vertinamu Poetu ir Žmogumi — J. Marcinkevičiumi. Tad juostelė ant akių todėl, kad man gėda žūrėti į kai kuriuos asmenis, kalbančius tautos ar jos dalies vardu.

„PASVALIETIS“: Būtų įdomu sužinti, kokiu būdu mūza Jus atvedė į poezijos pasaulį?

J. R. GARBIŠIUS: Pirmiausia esu dėkingas savo lietuvių kalbos ir literatūros mokytojams. Džiaugiuosi, kad mokykla vadinasi garbingu G. Petkevičaitės-Bitės vardu. Stengiausi, kiek įmanoma, sekti vienas literatūrines naujienas, ypač traukė poezija. Vaikystėje man poezija atrodė pati tauriausia ir paslaptingiausia žmogaus proto ir jausmų išraiškos sritis. Kaip Jūs, gerbiamasis, jau spėjote pastebeti, poezijos knygos mano bibliotekoje sudaro didžiausią dalį.

Vėliau kiek rašinėjau, bet tik sau. Ir dabar nepuoselėju vilčių, kad mano eilėmis susidomės literatūros kritikai. Greičiau aš pats galiu susilaukti kitokio plauko kritikų dėmesio. Atgimimui atėjus, prie mikrofono eilėmis stovėjo turintys ir nelabai žinantys ką šnekėti. Akylesnis ir geresnės atminties Pasvalio krašto žmogus turbūt prisimins, kad mitinguose, susirinkimuose, susitikimuose, kurie buvo Pasvalio parke ir kultūros namuose, prie sienos, palydint Respublikos deputatus, Stebeikėliuose susitikime su B. Brazdžioniu savo eiles skaitė, sakyčiau, naujos generacijos poetai. Tai nebuvo nei E. Matuzevičius ar M. Karčiauskas, nei H. Cigriekus ar V. Braziūnas arba kiti respublikai žinomi poetai. Naujųjų pvardes, manau, jau išdėmėjo tiek joniškėliai, tiek pasvaliečiai, todėl minėti nėra reikalo. Tarp jų kulkiai mėginu išsprausi ir aš. Matyt, iš

tiesų Pasvalio žemė derlinga ir poetais...

„PASVALIETIS“: Skaltytojai Jus dar menkai pažista. Ką norėtumėte papasakoti apie save, savo polinkius ir net galbūt silpnybes?

J. R. GARBIŠIUS: Nesu ižymybė, todėl dar neišmokau apie save papasakoti. Baigės mokyklą, tarnavau okupacinėje armijoje, sugrįžęs tėviškėn, įsigijau specialybę ir pradėjau dirbti. Darboviečių keisti nemégstu. Katalikas. Nei į krašto apsaugos būri, nei į Nepriklausomybės partiją nepriėmė, nes senelis 1940 m. gegužės — rugsėjo mėnesiais buvo LKP narys (i VKP(b) persiregistravoti nespėjo, ir, ką gero, nenorėjo). Jau sakau, kad jaučiu potraukį poezijai. O turėdami atliekamą valandėlę, visa šeima sėdame į autobusą ir riedame dažniausiai į Šiaulius ar kitur aplankytis muziejų, parodų, pamatyti naujų spektaklių. Bet juk taip elgiasi nemažai lietuvių. Daug laiko atima ir didėjantis ūkis. Gyventi juk reikia. Idėjomis sotus nebūsi. Nesu nei aludaris, nei mafiozas. Na, gal prie silpnybių reikėtų priskirti polinkį kultūrizmui ir sidabrinių monetų kolekcionavimui. Savo kolekciją aš Tamsai jau rodžiau. Tai mano pasididžiavimas. „Aušros“ muziejaus darbuotojas sakė, kad kitos tokios didelės kolekcijos jis Lietuvoje nežinās.

„PASVALIETIS“: Pabaigai tradicinis klausimas. Ką greitu metu gali skaityti Jūsų gerbėjai „Pasvalietyje“, kokie kūrybiniai planai ateičiai?

J. R. GARBIŠIUS: Nežinau, nei kiek tū gerbėjų turiu, nei kokie jų vertinimai. Kas patinka, kas ne, ko jie tikisi... Žodžiu, neturiu to grįztamojo ryšio, be kurio poetas — dar ne poetas. Nebent po šio pokalbio laikraščio pašto dėžutėje atsirastu ir vienas kitas laiškelis man. Kai kas kaupliasi, bet plačiau dar nenorėčiau apie tai kalbėti, mat esu kiek prieteringas. Yra noras atspausdinti gal eileraščių ciklą ar net mini poemėlę sąlyginu pavadinimu „Ateiviai Pasvalyje“. Taigi, atidavėme kitiems, nepasilikdami sau, todėl sėdi aukštose pareigose ateiviai, neturintys čia šaknų. Matyt, esame per daug mandagūs, jeigu ne...

„Ateities planai bus susiję ir su noru išméginti save deputatinėje veikloje. Taip nusprendžiau dėl anksčiau išsakyty priežascių. Amžius — tinkamas, o sveikatos turiu su kaupu, galiu dalį perleisti kad ir pačiam Pirmininkui. Tuo tarpu savo gerbėjams jau dabar galiu paskelbti savo rinkinių devizą: „Pirma pagalvoti — paskui pasakyti, pirma pasakyti — paškui padaryti“.

„PASVALIETIS“: Dėkojame už interviu ir linkime, kad išsipildytų Jūsų kūrybiniai sumanymai, taip pat būtų išgyvendintos deputatinės ambicijos.

Reikalingas posūkis.

Kas pirmas?

(Atkelta iš 1 psl.)
sunkiau, kuriuos dažnai pamirštame, kad jie buvo ūkių dirbantieji ir turi taip pat teisę į ūkuose teikiamas lengvatas. O jų išties daug. Vienos jų oficialios (vaikų darželiai, bendri sklypai, technikos pagalba pasodybiniuose sklypuose), kitos neoficialios (grobstymai ar parceliacija), kuriomis naudojamasi pagal sugebėjimą ir norus. Apie rajono ūkių šių metų ekonominę padėti nesiimu spręsti (nes bet koks pablogėjimas vis tiek bus suverčiamas blokadai), tačiau asmeninis sektorius klesti. Ir „apačios“ tylės, o tokia padėtis bus tol, kol ūkiai pajėgūs bus „nešti“ tokią lengvatų naštą, o kai jau nebesugebėsime dirbantiems išmokėti atlyginimų, tada tik sakysime, kad reikia kažką daryti. Nereikia dar pamiršti, kad neoficialių lengvatų didėjimas atvirkščiai proporcingas ūkiškumui ir sąmoningai pažūrai į visuomeninį darbą. Tad paklausime: kas Lietuvai pražūtingiau: ar tokia „evoliucija“, ar „revoliuciniai“ gamybinių santykų pakeitimai per nuosavybės klausimo išsprendimą, susabdant parceliaciją ir atiduodant ūkuose sukauptą gamybinių potencialą konkretniems šeimininkams?

Pabaigai norisi paklausti: ar ne per ilgai mes užtrukom su agrarinės reformos projektu, jį svarstydami kol kas tik principų lygyje, ar ne per daug dėmesio skiriame ir energijos išeikvojame tarpusavio ginčų ir santykų išsiaiškinimui? Siūlyčiau savo energiją ir intelektą sukonzentruoti į agrarinės reformos vykdymo pojstatyminių aktų svarstymą ir aiškinimą.

A. BARTULIS

SPAUSDINAME IVARIAS NUOMONES, NEBUTINAI SUTAMPANCIAS SU REDAKCIJOS NUOSTATOMIS.

**REDAKTORIUS
V. RIMSA**